

ΕΛΕΝΗ ΓΕΩΡΓΟΣΤΑΘΗ



ΧΑΘΗΚΕ Η ΜΠΑΛΑ... ΞΑΝΑ!

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ:
ΛΕΛΑ ΣΤΡΟΥΤΣΗ



ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Χάθηκε η μπάλα... ξανά!**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Ελένη Γεωργοστάθη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου

ΕΞΩΦΥΛΛΟ – ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Λέλα Στρούτση

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Χάρης Βαλσάμης

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Ελένη Γεωργοστάθη, 2021

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2021

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2021

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3910-5

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3911-2

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε 100% οικολογικό χαρτί.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>



ΕΛΕΝΗ ΓΕΩΡΓΟΣΤΑΘΗ

ΧΑΘΗΚΕ Η ΜΠΑΛΑ... ΞΑΝΑ!



Εικονογράφηση: Λέλα Στρούτση

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ



Η ΕΛΕΝΗ ΓΕΩΡΓΟΣΤΑΘΗ γεννήθηκε στη Σπάρτη το 1973. Σπούδασε ελληνική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στη νεοελληνική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο του Birmingham. Είναι μητέρα δύο παιδιών. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα ως επιμελήτρια εκδόσεων.

Από το 2012 διατηρεί ιστολόγιο για το παιδικό βιβλίο (miaforakienankairoimikrieleni.blogspot.gr), ενώ κριτικές της έχουν δημοσιευτεί στα ηλεκτρονικά περιοδικά *Ο αναγνώστης* και *Διάσχυο*.

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα βιβλία της *ΤΟ ΧΑΡΤΙΝΟ ΚΑΡΑΒΑΚΙ ΤΗΣ ΜΑΜΑΣ*, *ΤΟ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΝΗΣΙ*, *ΤΕΛΙΚΑ ΘΑ ΓΡΑΨΟΥΜΕ ΤΕΣΤ;*, *ΧΑΘΗΚΕ Η ΜΠΑΛΑ!*, *ΤΙ ΤΡΕΧΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΙΟ ΘΕΜΟ;* και *ΤΙ ΤΡΕΧΕΙ ΣΤΟ ΧΡΥΣΟ ΚΟΡΑΛΛΙ;*.

*Στη Μαριλένα, στην Αλεξάνδρα,
στη Μαλένα και σ' όλα τα κορίτσια
που αγαπάνε το μπάσκετ.*



Περιεχόμενα

Μα Τσουνγκ, ο άσος του πινγκ πονγκ	9
Αντεμπα... τι;	17
Η κατρακύλα των Αήπτητων	28
Στο ράφι με τις σοκολάτες	36
Αναπάντητα ερωτήματα	43
Εναλλακτικές Κομμώσεις ΑΑ	51
Ένα όχι και τόσο πρωτότυπο σχέδιο	61
Στην κόψη του ξυραφιού	69
Η απάντηση της Άννας.	78
Αγώνας ζωής και θανάτου	86
Η επιστροφή των Αήπτητων.	93
Το κινέζικο στη γωνία	99
Σημείωμα της συγγραφέα	107

Μα Τσουνγκ, ο άσος του τινγκ τουνγκ

Μπράβο, παιχταρά μου! Μπράβο! Αυτό το ματς δε χάνεται με τίποτα!» πανηγύρισα καθώς εκτοξευόμουν από τον καναπέ και ξανάπεφτα βουλιάζοντας στα μαξιλάρια. «Με τί-πο-τα, λέμε!»

Και πώς να χαθεί; Τέταρτος πόντος στη σειρά για τον Μα Τσουνγκ, και δε χρειαζόταν να είσαι και προφήτης για να καταλάβεις ότι πήγαινε με τα χίλια για ένα ακόμα παγκόσμιο πρωτάθλημα. Ο Πέτερ Γιόχανσον, απέναντί του, πάλευε με νύχια και με δόντια αποκρούοντας απανωτά χτυπήματα και είχε καταφέρει να του πάρει κι ένα σετ. Αλλά ο Κινέζος για μία ακόμη φορά ήταν φανταστικός, ήταν απίστευτος, ήταν μοναδικός. Άλλος ένας πόντος ακόμα και...

«Γιάννη, Αντρέα, άντε, σηκωθείτε, φεύγουμε!» όρμησε σαν σίφουνας στο σαλόνι η αδελφή μου η

Σόφη, ντυμένη με την μπασκετική της στολή με το νούμερο 12 και κόβοντάς μας πάνω στο καλύτερο. «Βιαζόμαστε, σήμερα θα έρθει η...»

Πέταξε ένα άσχετο όνομα, που από το ένα αυτί μου μπήκε και από το άλλο βγήκε.

Είχα μια σκοτούρα ποια θα 'ρθει, γύρισα να της πω, αλλά δεν πρόφτασα, γιατί εκείνη την ώρα μπούκαρε στο σαλόνι κι η άλλη αδελφή μου, η Φώφη, ολόγεια με τη Σόφη και ντυμένη κι εκείνη με μια πανομοιότυπη στολή με το νούμερο 21.

«Καλά σου λέει, Γιάννη, εμπρός, πάμε, βιαζόμαστε!» γρύλισε αγχωμένη, αρπάζοντάς μου το τηλεχειριστήριο από το χέρι και στέλνοντας στο μαύρο σκοτάδι και τον Μα Τσονγκ και τον Πέτερ Γίochανσον και τις ελπίδες μου να δω αν εκείνη ήταν η τελευταία φάση του Παγκόσμιου Πρωταθλήματος Επιτραπέζιας Αντισφαίρισης.

«Μα...» έκανα να πω, κοιπάζοντας τον Αντρέα για υποστήριξη. Αλλά τι κι αν είναι έναν ολόκληρο χρόνο μεγαλύτερός μου, σχεδόν έντεκα πια; Εκείνος βούλιαξε ακόμα περισσότερο στην πολυθρόνα του, κάνοντας πως ούτε έβλεπε ούτε άκουγε. Ο θυμός φούντωσε μέσα μου. Ως εδώ και μη παρέκει με τη δικτατορία της Σόφης και της Φώφης!

«Πάτε καλά;» ξέσπασα. «Αυτός ήταν ο πιο κρίσιμος πόντος του ματς! Κι εξαπίας σας τον έχασα!» Κι όρμησα ν' αρπάζω το τηλεχειριστήριο από τα χέρια της αδελφής μου.



«Θα τον δεις το βράδυ σε επανάληψη», μου χαμογέλασε ψυχρά η Φώφη, πασάροντας πίσω απ' την πλάτη το τηλεχειριστήριο στη Σόφη. «Τώρα σήκω να πάμε στο γήπεδο, γιατί αρκετά νεύρα έχω σήμερα!»

«Κι η ώρα περνάει», συμπλήρωσε κάπως αγχωμένη η Σόφη.

«Δε θα χαθεί κι ο κόσμος αν αργήσουμε δυο λεπτά να ξεκινήσουμε», ούρλιαξα ακόμα πιο τσαντισμένος κι έκανα βουτιά να της αρπάξω το τηλεχειριστήριο, αλλά αυτό κατέληξε με μία ακόμα μαγική πάσα στα χέρια της μαμάς, που μπήκε εκείνη την ώρα στο δωμάτιο κι απαίτησε να μάθει: «Γιάννη, γιατί φωνάζεις έτσι στην αδελφή σου!;»

«Θύμωσε που του κόψαμε στη μέση τον αγώνα του πινγκ πονγκ», θρήνησε η Σόφη.

«Εμ, βέβαια, για τον Γιάννη, βλέπεις, ο Μα Τσουνγκ είναι πιο σημαντικός από τις αδελφές του», άρχισε το μοιρολόι η Φώφη και φαινόταν σχεδόν έτοιμη να βάλει τα κλάματα.

Μα την αλήθεια, δεν μπορώ να καταλάβω πώς το κάνουν αυτό οι δυο τους, τη μια στιγμή να φέρονται σαν μαφιόζοι εκβιαστές και την άλλη να παριστάνουν τα θύματα στον μπαμπά και στη μαμά. Κι εκείνοι να χάρτουν πάντα το παραμύθι τους. Κι εγώ μονίμως να τ' ακούω. Όπως εκείνη τη μέρα, που η μαμά, με το που της άρχισαν την κλάψα οι δίδυμες, ξεκίνησε τον εξάπαλμο.

«Έλεος, παιδί μου! Έλεος! Τι έχεις πάθει πια

μ' αυτόν τον Μάο Τσε Τουνγκ; Δε βαρέθηκες να τον βλέπεις τόσες μέρες; Τι κόλλημα κι αυτό...»

«Μα Τσουνγκ τον λένε!» διαμαρτυρήθηκα, αλλά η μαμά είχε πάρει φόρα κι είχε αρχίσει να λέει πάλι πόσο εκνευριστικός είναι ο ήχος που κάνει το μπαλάκι του πινγκ πονγκ και πόσο δεν καταλαβαίνει εμένα και τον Αντρέα που είμαστε ικανοί να το ακούμε από το πρωί μέχρι το βράδυ και τι κακό τέλος πάντων είναι αυτό που την έχει βρει κι έχουμε κολλήσει μ' αυτό το καταραμένο άθλημα...

Η μαμά το μισεί το πινγκ πονγκ. Κι ο μπαμπάς το ίδιο. Στην πραγματικότητα, η μαμά το μισεί επειδή το μισεί κι ο μπαμπάς. Γιατί η μαμά πάντα μισεί ό,τι μισεί ο μπαμπάς. Κι αγαπάει ό,τι κι εκείνος. Και τι άλλο να κάνει δηλαδή; Με τον μπαμπά δεν τα βγάζεις αλλιώς πέρα...

Αυτή η βεντέτα που έχουν οι δικοί μου με το αγαπημένο μου άθλημα δεν είναι χτεσινή. Κρατάει χρόνια. Ξεκίνησε πολύ πριν γεννηθώ εγώ, πριν καν γεννηθούν οι μεγαλύτερες αδελφές μου, η Σόφη κι η Φώφη. Για την ακρίβεια, ξεκίνησε λίγο καιρό μετά που παντρεύτηκαν ο μπαμπάς κι η μαμά κι αποφάσισαν να πάνε διακοπές σ' ένα νησί – ποτέ δε θυμάμαι ποιο, αλλά αυτό δεν έχει και μεγάλη σημασία. Αυτό που μετράει είναι ότι κάτω από το μπαλκόνι τους στο ξενοδοχείο όπου έμεναν κάποιοι είχαν στήσει ένα τραπέζι του πινγκ πονγκ κι έπαιζαν από το πρωί μέχρι το βράδυ. Κι αυτό πήγε να τρελάνει

τελείως τον μπαμπά μου, που καθόλου δεν άντεχε τον ήχο που έκανε το μπαλάκι όταν χτυπούσε στο τραπέζι και στις ρακέτες. Στο τέλος έφτασε στο σημείο να το ακούει συνέχεια, ακόμα κι όταν δεν έπαιζε κανείς πινγκ πονγκ κάτω από το μπαλκόνι τους. Και δεν το άκουγε μόνο στο ξενοδοχείο, αλλά κι όπου αλλού πήγαινε – στη θάλασσα, στα εστιατόρια, στις καφετέριες, παντού ήταν σαν να υπήρχε ένα αόρατο μπαλάκι του πινγκ πονγκ που χοροπηδούσε συνέχεια πάνω σ' ένα αόρατο τραπέζι μόνο και μόνο για να σπάει τα δικά του νεύρα. Ώσπου του τα έσπασε τόσο πολύ, που τα μάζεψαν με τη μαμά κι έφυγαν του σκοτωμού από εκείνο το καταραμένο νησί. Και κάπως έτσι τινάχτηκαν στον αέρα οι τελευταίες ήρεμες διακοπές της ζωής τους, γιατί μετά γεννήθηκαν οι αδελφές μου και λίγο αργότερα εγώ, ε, και πια αντίο ηρεμία, όπως λέει η μαμά δήθεν γι' αστείο, παρόλο που εγώ νομίζω ότι κατά βάθος το πιστεύει.

«Λοιπόν, παλικάρια, έτοιμοι;» Να τος κι ο μπαμπάς, φρέσκος φρέσκος από τον μεσημεριανό του ύπνο, όλο χαμόγελα και χαρές.

Άλλη ιστορία αυτός. Γιατί ο μπαμπάς μου μπορεί να μισεί το πινγκ πονγκ, αλλά έχει τρελό κόλλημα με το μπάσκετ. Η μαμά, πάλι, κάνει πως λατρεύει το μπάσκετ επειδή το λατρεύει ο μπαμπάς. Αλλά κατά βάθος το μισεί όσο και το πινγκ πονγκ, μπορεί και περισσότερο, ειδικά από τότε που ανακάλυψε ότι το

λατρεύουν οι μεγάλες μου αδελφές, η Σόφη κι η Φώφη, τα αστέρια της τοπικής ομάδας, των Αήπτων.

Παλιά, πριν φάμε το κόλλημα με το πινγκ πονγκ, κι εγώ με τον Αντρέα το λατρεύαμε το μπάσκετ. Μαζευόμασταν τα απογεύματα με κάτι φίλους του, τον Κίωνα, τον Δημήτρη, τον Νίκο και τον Κώστα, και παίζαμε στο γηπεδάκι της γειτονιάς. Κάποτε είχαμε και κάτι προβλήματα με μια παρέα μεγαλύτερων παιδιών που ήθελαν ντε και καλά να μας πάρουν το γηπεδάκι, αλλά τελικά δεν το κατάφεραν. Δεν ξέρω αν θα είχαμε γλιτώσει απ' αυτούς τους τύπους χωρίς τη βοήθεια της Σόφης και της Φώφης. Ήταν τότε που ανακαλύψαμε πόσο μεγάλες ταλεντάρες ήταν στο μπάσκετ οι δίδυμες αδελφές μου.

Μαζί μ' εμάς το ανακάλυψε κι ο προπονητής των Αήπτων, ο Νάσος Ευθυμίου, κι έπαθε τέτοια πλάκα μαζί τους, που τους πρότεινε να πάνε να παίξουν στην ομάδα του. Σιγά μην έχαναν την ευκαιρία οι αδελφές μου. Άλλο που δεν ήθελαν να τις αποθεώσει ένα ολόκληρο γήπεδο και μετά να παριστάνουν τις σπουδαίες σ' εμένα και στον Αντρέα.

Στη μαμά μου δεν άρεσε και πολύ η ιδέα, γιατί από τότε που ήταν μικρές ονειρευόταν να τις κάνει μπαλαρίνες. Ο μπαμπάς μου, από την άλλη, χάρηκε κάπως και καμάρωσε που τα κορίτσια είχαν κληρονομήσει το φοβερό και τρομερό του ταλέντο. Αλλά κατά βάθος το μόνο που ήθελε ήταν να κάνει εμένα μπασκετμπολίστα, γιατί το γυναικείο μπάσκετ δεν το

θεωρεί και τίποτα το σπουδαίο. Τότε βέβαια δεν είχαν ακόμα εμφανιστεί στη ζωή μου το πινγκ πονγκ, ο Μα Τσονγκ και το πρωτάθλημα της Τριποπέμπτης...

«Παρακάλα μόνο να βρω βίντεο του αγώνα στο YouTube, γιατί αλλιώς θα τις σκοτώσω τις αδελφές μου», είπα ακόμα θυμωμένος στον ξάδελφό μου όταν καθίσαμε στις κερκίδες του κλειστού της γειτονιάς, μισή ώρα αργότερα.

Κοίταξα το ρολόι πνίγοντας ένα χασμουρητό. Άλλο ένα βαρετό σαραντάλεπτο που η Φώφη θα έκοβε κι η Σόφη θα σκόραρε και που οι Αήπτητες θα κέρδιζαν χαλαρά και τις σημερινές αντιπάλους.

Έτσι τουλάχιστον πίστευα την ώρα του τζάμπολ. Πού να ήξερα όμως πόσο διαφορετικό θα ήταν αυτό το σαραντάλεπτο απ' όλα όσα είχαμε παρακολουθήσει ως τότε...

Πότε επιτέλους θα σταματήσει η κατρακύλα των Αήττητων; Πόσα παγκόσμια πρωταθλήματα σκοπεύει να κατακτήσει ο Μα Τσονγκ; Πόσο ίδιες είναι η Σόφη κι η Φώφη; Τι φοβερά μυστικά κρύβουν οι Εναλλακτικές Κομμώσεις ΑΑ; Και άραγε θα δουλέψει το σχέδιο του Γιάννη και του Αντρέα ή θα χαθεί κι αυτή τη φορά τελείως η μπάλα;

*Η συνέχεια του ΧΑΘΗΚΕ Η ΜΠΑΛΑ!
είναι εδώ και υπόσχεται πολύ μπάσκετ,
άφθονο γέλιο και ξεκαρδιστικές ανατροπές!*

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ Η ΦΡΟΥΤΟΠΑΡΕΑ



ΣΥΛΛΑΒΙΣΩ
ΛΕΞΕΙΣ,
ΑΚΟΥΩ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μέχρι 600 λέξεις
Προσχολική ηλικία



ΚΑΤΑΝΟΩ
ΚΑΙ ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μέχρι 1.500 λέξεις
Νηπιαγωγείο & Α' Δημοτικού



ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΙΚΡΑ
ΚΕΙΜΕΝΑ

Από 2.000 λέξεις
Β' & Γ' Δημοτικού



ΕΥΚΟΛΑ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

Από 3.000 λέξεις
Δ' & Ε' Δημοτικού



ΔΙΑΒΑΖΩ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

Από 10.000 λέξεις
Ε' & ΣΤ' Δημοτικού



Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr



ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 24848